

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785.
ת. ד. 136. טען למתקנים: "עולמפרט".
חמוצי לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239.
הצפעה: דוד סופר ובניהו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורך השנה:
דוב איתן

עורך כתבים:
סייבי קשת
כתב בכיר:
אלי תבור
עורך תבנית:
אחרון צור
צלם המערכת:
אריה קרו

חברי המערכת:
מנשה בררדיה, שייץ נלודי-לילי גלילה,
רויד חורוביץ, רותי ורד, אברהם חרסון,
עמאלה סנצור, אלכס ססיס, אביבה ססו,
עמוס סינו, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,616 יפ"י

שוא לא פירסם אותה, ציטט כמה קטעים מתוך המודעה תוך סירוס מגמתם והשמטת חלקים חיוניים, כדי ליצור את הרושם כאילו זהו כרוז קומוניסטי.

ללא ציון נימוק.

אני תמה מה רוצים עורכים נכבדים אלה להשיג. נשק זה שהם מחזיקים בידיהם, הוא חרב סיפיות.

הפרשה כולה, שהיא כה אופיינית למצוי את המורעלת של חיינו הציבוריים, מלמדת אותנו רק דבר אחד: עד כמה חשוב קיומו של העולם הזה. כל עוד קיים שבעוון זה לא תושקע שום דעה רצינית במדינה — לא דעה הקרובה לעורכים, וגם לא דעה המנוגדת לרוחם. זהו פקדון יקר, ואנחנו נשמור עליו במלוא הכרת האחריות.

אגב, השבוע שוב הוכח לי בצורה חד-משמעית שמנגנון מסויים דואג להקשיב לי שיחות הטלפון שלנו, ולברר מראש את תוכן גיליונו הבא.

מה שחורה לי בענין זה הוא רק דבר אחד: מדוע לא ישלמו בעלי מנגנון זה 500 פרוטז כדי לדעת מה לי בגליון, כמו כל אדם אחר? ואיך אפשר לגבות מהם את הכסף?

מכתבים

לשניים מדינה זרה העלולה לבגוד בה, ואי לו לאפשרות השניה אסור לנו להסכים. נודעה של צ'כוסלובקיה, שניסתה להשתלב ב"סדר החדש" של היטלר, ונורלם של מיל' יוני בני עמנו שגם הם השתלבו במרחב הגרמני, צריכים לשמש לנו לקח.

פתרון היחיד היכול לככל את הסכנה לי קיום מדינתנו.

ד. הרפז, תל-אביב

אינו כי כל אהדה לקומוניסטים ונם לא לנורדים אחריהם למיניהם, אולם דואג הי פעם נראה לי כי התביעה להוצאת הכוחות האסטרטגיים היא צודקת. כל אדם שהתנגד להתערבות סובייטית בשעת המרד ההונגרי, חייב להתנגד גם לשיקוף העורר סותר את היינו אומרים, לו תנועת החרות היתה עו לה ביום מן הימים שלשלו ברך דמוי קרטי, ומפא"י, שלא היתה רוצה לותר על שלטונה, היתה סומינה מולשים מנאנה או מבורמה כדי להגן על שלטונה? נדמה לי שאפילו הפא"יניקים הטובים ביותר ית נגדו לכך.

מאמרו של העורך, "כנען רבתי" (העולם הזה 1085) היה מתאים למצב לפני עשר שנים, כאשר שלטו באיזור גורמים שלא היו נאמנים לעמיהם, הפרוידו בין הערות השו נות ומשל. לגבי ישראל, העורך סותר את עצמו במארו שעליה להשתלב במרחב ועם זאת להתערב בכסוכים הפנימיים בין מדי נות ערב, כי הרי התנאי המקום להשתלבות הוא נישא ניטראלית ואי-התערבות בכסוכים פנימיים.

אליאס מועמר, ירושלים

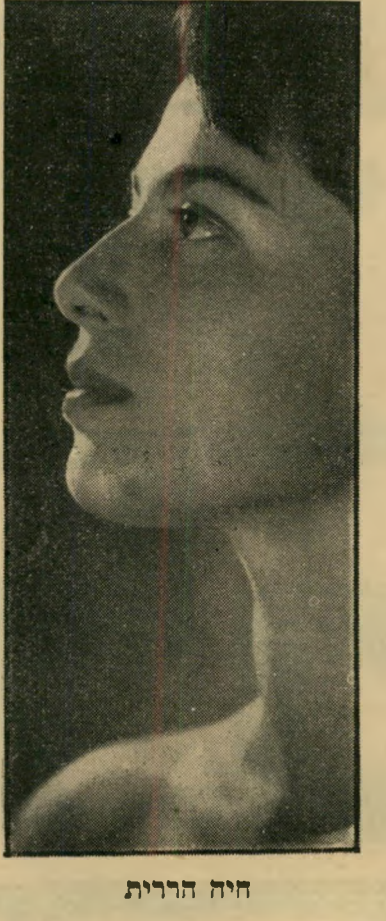
ההחששה דוהרת

כמדור תצפית (העולם הזה 1086) התפרסם כי משאומות סודי מתנהל בין סיעות הצ"כ וחרות בעיריית תל-אביב, כדבר מרישתו של חבר המועצה מר מאיר אדום. הנני להכחיש בתוקף ידיעה זו. יתכן כי זוהי הצעה של דהרי עצמו, למישהו מבין עמי קני הצ"כ, שלא זכתה לשום עיון.

הקומוניסטים

לא האמנתי למראה עיני, כשקראתי את גליונותיהם של המפורסם חיים חפר ונתן אתהרמו לגילויים כתבה אודות הקומיטארים (העולם הזה 1085). האסרו את השמעת שיריהם (העולם הזה 1085). השלל את השמעת בדבריהם, בצירוף נימת החרם על שכתבו שירי רים שהגניזו, רחמנא ליעלז, לא הקומוניסטי רים הישראליים, הזכירה בדיוק תופעות דו-מות ברוסיה הסובייטית. אם משורר החצר נתן אתהרמו מניב בצורה שכזאת, אפשר

היה הררית

למה לא

מחייבים את בתי-הקולנוע לפרסם ליד אשנבי הקופות תרשים של המקומות עם פירוט המחירים, לשם הדרכת הקהל, דבר הנהוג ב"הצלחה בארצות רבות? דן שטיינר, חיפה

עורר להביי: אולם מה קרה לעמותי האמרי צות של היום הפרז?

מנתם פלץ, ירושלים

מזכירות הקיבוץ, זליה

היצלחה גלויה

היה הררית